

Trutnovinky

Královnny a králové roku

S NÁMI BUDETE LEPŠÍ A MY BUDEME LEPŠÍ S VÁMI
PŘIDEJTE SE K NAŠEMU TEAMU

SMARTER, FASTER, BETTER

**DO NAŠEHO TEAMU
hledáme kolegy na pozice:**

INŽENÝR KVALITY

DEMAND ANALYST

REVIZNÍ TECHNIK

ELEKTRONIK

KONTROLOR KVALITY

Chcete pracovat pro silnou
nadrárodní společnost?

Láká Vás 13. plat a motivující
finanční ohodnocení?

Plánujete dovolenou a 20 dnů Vám nestačí?

Rádi byste odměnili sebe
nebo svoji rodinu zajímavými benefity?

ANO

**Odpověděli jste
pak nás kontaktujte:**

Tel.: 499 909 609 | 499 909 600

www.te.jobs.cz, job.trutnov@te.com

TE
connectivity

Editorial

Kapitola čtvrtá: Těčka covidová

MICHAL BOGÁŇ / šéfredaktor

Únorové vydání magazínu Trutnovinky již počtvrté v řadě hrdě oznamuje do světa vítěze redakčních cen za uplynulý rok. Tentokrát za rok 2020. Všem je jasné, co za rok to bylo. Covidová doba vystavila hodně stoppek a chvíli se i nad naší anketou vznášely mraky. Ty jsme však rozehnali a zvolili trochu jiný scénář. Jak jinak taky v téhle zvláštní době, že? O cenách za rok 2020 můžeme říct, že jsou vysloveně redakční. Z důvodů epidemiologických opatření jsme tentokrát porotu nerozšířili z řad osobností Trutnova, když ani my jsme se pořádně v naší zasedačce nepotkali. Spíš jsme vše řešili online včetně finálního výběru. A ten vlastně dopadl také nezvykle. Máme jednoho vítěze, ale předávali jsme dvě Těčka. Královnami a králi roku jsme dekorovali trutnovské zdravotníky, tedy personál z covidového oddělení a chlapy ze záchranky. Ti všichni se prakticky za celý rok nezastavili a zaslouží si víc než toto naše uznání a ocenění. Díky! ■

OBSAH

CENY TRUTNOVINEK 2020 / str. 6 ▶ 11

REVOLUCE VE ZVUKU

str. 16 ▶ 17

BARBORA PETEROVÁ

str. 18 ▶ 21

JAN PIRK

str. 22 ▶ 25

ANATOLIJ TRUHLÁŘ

str. 26 ▶ 28

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 19626, Sídlo redakce: Horská 634, 541 01 Trutnov, www.trutnovinky.cz, e-mail: redakce@trutnovinky.cz, Redakce: Michal Bogáň, tel.: 734 545 423, e-mail: michal@trutnovinky.cz, Pavel Cajthaml, tel.: 734 636 116, e-mail: pavel@trutnovinky.cz, Hynek Šnajdar, tel.: 734 457 697, e-mail: hynek@trutnovinky.cz, Obchod, inzercce: Monika Klikarová, tel.: 733 353 695, e-mail: monika@tn-media.cz, obchod@xantipa.eu, Grafika: Michal Kriegler, Jazyková korektura: Hedvika Landová, Distribuce: vybraná distribuční místa, Tisk: Tiskárna PRATR a.s., Náchodská 524, Trutnov, Sazba: TN Média s. r. o., Číslo ISSN: 1805-8914, Četnost: měsíčník, Počet výtisků: 5 000, Regionální mutace: Trutnovsko, Titulní strana: Jan Bartoš.

INZERCE

LUKY
digitální tisk

velkoplošný,
digitální
a ofsetový tisk

plachty · cedule · rollupy
polep automobilů · folie
samolepky · billboardy
velkoformátové fotografie
letáky · vizitky · formuláře
brožury · etikety · plakáty
DTP · návrhy · reklama

Vysoudil s.r.o. · Krkonošská 921 (areál Auto Stolín) · Trutnov · tel.: 499 810 691 · poptavka@luky.cz

Prošli jste si covidem?

Josef Pokorný,
provozovatel kempu

Covid jsme chytli se ženou, Zdenička čtrnáct dní před porodem, naštěstí byla bez příznaků, kromě ztráty čichu. Mě taky nic vážnějšího nepotkalo, jen jsem také ztratil čich a z poloviny chuť.

Kateřina Sedláková,
personalistka

Ano, covid jsem prodělala v listopadu. Cítila jsem se, jako když mám horší průběh chřipky. Ztratila jsem čich i chuť a měla jsem nepříjemný kašel, který mi stále doznívá.

Jan Chmelař,
plánovač výroby

Každý je vůči této nemoci asi jinak imunní a organismus si s ní poradí u každého jinak. U mě se covidu zatím tak nějak neza-

dařilo. Druhá možnost je, že jsem nemocí prošel a vlastně o tom ani nevím, což je pro mě nejpravděpodobnější varianta. Nemůžu říct, že patřím k lidem, kteří by striktně dodržovali všechna opatření, ale samozřejmě v rámci možnosti se snažím tak nějak covidu nechodit naproti.

Zuzana Šorfová,
asistentka ředitele

Troufám si říct, že jsem covidem neposkvřená, ale kdo ví, jak dlouho si za tím můžu stát. Nicméně strach z něj nemám a z toho důvodu bych se ráda vyhnula i případnému očkování, ze kterého mám paradoxně větší strach než ze samotné nákazy.

Martin Votava,
zkušební technik

Řekl bych, že jsem si tím prošel, protože minimálně na tři týdny jsem úplně přišel o čich a chuť, ale to byly jediné příznaky. Nicméně na testech ani nikde jinde jsem nebyl. ■

INZERCE

**Střední škola hotelnictví, řemesel
a gastronomie, Trutnov. p. o.**

*Studuj
u nás!*

www.horegas.cz

WWW.KASPERKOVO.CZ

STARTUJEME NOVÉ VÝROBNÍ PROGRAMY

Společnost KASPER KOVO
rozšiřuje svůj tým o nové kolegy.

SMĚNOVÝ MISTR CNC

SAMOSTATNÝ PRACOVNÍK TECHNICKÉ KONTROLY

KONSTRUKTÉR - ELEKTRO

EWT/IWT

evropský/mezinárodní svářečský technolog

SVÁŘEČ TLAKOVÝCH NÁDOB, MAG A TIG

OBRÁBĚČ

OBSLUHA LASERU — POMOCNÍK

OBSLUHA OHRAŇOVACÍHO LISU

ELEKTROMONTÉR

STROJNÍ ZÁMEČNÍK

PŘÍPRAVÁŘ VÝROBY

KASPER®

TEL.: +420 499 827 163

MOB.: +420 731 192 923

MAIL: d.papikova@kasperkovo.cz

WEB: www.kasperkovo.cz/kariera

Zdravotníci odvádí poctivou práci a není to klišé

✎ MICHAL BOGÁŇ,
FOTO: JAN BARTOŠ

Zvláštní doba si žádá zvláštní řešení. A tak ani čtvrtý ročník ankety Cen Trutnovinek nepokračoval zdaleka ve stejných kolejích jako předchozí ročníky. Jestli jste si pozorně přečetli editoria magazínu, tak už leccos víte. Bez osobností v porotě, vyhlášení pouze jedné kategorie, ale kulturní Těčka jsme pro vítěze nechali vyrobit dvě. Aby se nehádali! Ne, to byl vtip. Mimochodem, trofej z nerezové oceli (výška 33 cm, váha 2,5 kg), kterou pro nás vyráběj v Kasper Kovo, se fakt moc líbí. A radost z ní měli i trutnovští zdravotníci – královny a králové roku 2020!

Když se řekne rok 2020, komu by se nevybavil covid. „Byl to šílený rok plný zvratů. Museli jsme řešit podnikání, školu našich dětí a spoustu dalších věcí, které jsme předtím nikdy řešit nemuseli,“ povídá šéf obchodního oddělení Trutnovinek Ruda Korbelář a jeden z členů poroty. Ta se k závěrečnému rokování o cenách svolala přes videokonferenci v pondělí 11. ledna večer.

Přes webkamery jsme se dohadovali ještě já s kolegou Pavlem Cajthamlem a nechyběl u toho ani šéf Miloslav Bartoš. Byla velká debata, jakým

stylem k ocenění přistoupit. Nakonec jsme se ale téměř jednohlasně shodli. „Rok 2020 byl tak specifický, že měl jen jedno vítěze. Ačkoliv to zní takto dost divně, protože vlastně nevyhrál nikdo,“ konstatoval Miloš, když jsme se rozhodli pro netradiční krok a vyhlásili ve skutečnosti dva vítěze v jednom – trutnovské zdravotníky – personál z nemocnice a ze záchranky.

Každý rok hodnotíme více kategorií z oblasti kultury, sportu i jiných sfér. Vybíráme Objev roku, Událost roku, Mimořádný počín roku a tak dále.

„Hledáme prostě výjimečné osobnosti a akce, ale bohužel rok 2020 bude navždy covidovým rokem,“ prohlásil Ruda. Prostě nezbylo moc prostoru pro normální život spojený s našimi standardně oceňovanými kategoriemi, v nichž by někdo nebo něco měli šanci na výraznější zápis. Nezbyvá než věřit, že v letošním roce se to všechno uklidní.

A proč jsme vybrali zdravotníky? „Nejen v Trutnově, ale v celé republice svým nasazením a svou obětavostí udrželi a stále drží celý náš zdravotní systém pohromadě,“ pronesl jeden z důvodů Miloš. „V médiích se o tom mluví každý den, jak zdravotníci odvádí poctivou práci. Někomu už to možná může připadat jako klišé, ale já jsem přesvědčen, že to klišé není. Ba naopak vím, že je to opravdu záslužná a v tuto dobu i dost vyčerpávající a hlavně nebezpečná práce,“ dodal. Kolikrát záběry z oddělení vypadají jako scény z nějaké válečné zóny amerického filmu. „Je to prakticky v uvozovkách válka a války byly vždycky to nejhorší v dějinách. Oni jsou v první linii. Kdo jiný by zasloužil větší poděkování,“ zdůraznil Ruda.

Předat ceny na záchranku a do nemocnice jsme vyrazili v pátek 22. ledna. Na následujících stránkách si s lékaři, sestřičkami a záchranáři přečtete, jak se sami dívají na covidovou situaci. Ale to není všechno.

Každý rok ještě vítězi hlavní kategorie náleží šek na 20 tisíc korun, který podle svého uvážení může věnovat komukoliv na dobročinné účely. Třeba naše první královna, běžkyně Eva Vrabcová Ný-

KLUB „TĚČKAŘŮ“

2017

Královna roku: **Eva Vrabcová Nýlvtová**
Objev roku: **Petr Stránský**
Mimořádný počín roku: **Rozhýbejme Trutnov!**

2018

Král roku: **Lukáš Červený**
Událost roku: **Rýbrcoul – duch hor**
Mimořádný počín roku: **vítězství v evropské soutěži eTwinning, projekt Jany a Václava Fišerových**
Zvláštní cena za popularizaci dějin města Trutnova: **Antonín Just In memoriam**

2019

Král roku: **Aleš Kisý**
Objev roku: **Matouš Beier**
Událost roku: **Středisko volného času Trutnov**
Zvláštní cena za mimořádný přínos v oblasti historie a pedagogiky: **Vladimír Wolf In memoriam**

2020

Královny a králové roku: **Trutnovští zdravotníci**

vltová, částku rozdělila na dvě poloviny. Jednu věnovala manželům Moravcovým, jejichž dvě ze tří dětí trpí autismem, a druhou poslala na konto rodině Čihákových, jejichž Rebečku sužuje nevyléčitelná nemoc motýlích křídel.

Král roku 2018, muzikant Lukáš Červený, se zase rozhodl peníze předat kapele The Tap Tap, složené ze studentů a absolventů školy Jedličkova ústavu, kteří trpí nějakým hendikepem. A zatím poslední třetí dobrý skutek udělal koulař na vozíku Aleš Kisý. Král roku 2019 si pro finanční pomoc vybral vrchlabskou sportovkyni Moniku Rozsypalovou, kterou také život upoutal na invalidní vozík, a přispěl jí do veřejné sbírky na speciálně upravený automobil. Vybrat potřebných 500 tisíc korun se jí podařilo v závěru loňského roku.

A kam poputují peníze letos? „Tak, jak byl uplynulý rok jiný, výjimečně jsme změnili i tento zvyk,“ vysvětluje Miloslav Bartoš a dodává: „Vzhledem k tomu, že vlastně nevyhrál nikdo, chceme královny a krále ocenit my. Připravíme pro trutnovské zdravotníky nějaké drobnosti, občerstvení a zavezeme jim je.“ „Pokud se k nám bude chtít někdo přidat, určitě budeme rádi,“ říká na závěr vydavatel Trutnovinek. Připojte se a uděláme společně velký závoz? ■

V očích pacientů bylo vidět, jak prosí o pomoc

✎ PAVEL CAJTHAML,
FOTO: JAN BARTOS

Kdo jsou lidé skrytí za rouškami a respirátory, oblečení do speciálních ochranných obleků připomínajících skafandry? Jak vnímají nezvykle náročné období, které právě české zdravotnictví zažívá? Co vidí pozitivního na současnou situaci? Pokusili jsme se o malý pohled do duše trutnovského zdravotníka.

Sanitářka Anna Veselá působila do loňského března na anesteziologicko-resuscitačním oddělení (ARO) trutnovské nemocnice. Pak se na dva měsíce přesunula na nově zřízené covidové oddělení, od května slouží v provizorním místě, kde probíhají odběry na PCR a antigenní testy. „Když jsem se po jednom z prvních jarních odběrů dozvěděla, že pacient byl pozitivní, řekla jsem si: Je to tady! Co se bude dít dál?“ vzpomíná. Na přelomu prosince a ledna už se denně provádělo na místě asi 140 odběrů pro PCR testy a 130 pro antigenní testy. Téměř každý druhý byl pozitivní. „Pacient dorazil dopoledne na testy, byl pozitivní, odpoledne jsme ho hospitalizovali a v noci zemřel,“ uvádí jeden z mnoha smutných příběhů.

V počátcích epidemie si nepřipouštěla, že covid může být tolik nebezpečný. Až časem si uvědomila, že to nebude jen chřipka, a začala mít k novému

koronaviru velký respekt. Stačil například pohled na zaplněné covidové oddělení. „V očích ležících pacientů bylo vidět, jak prosí o pomoc, o záchranu. Bylo to těžké na psychiku, když si uvědomíte, že k pacientům nemohl ani nikdo z rodiny. Člověk se snažil si s nimi povídat, pohladit je...“ V čase kolem Vánoc bylo práce tolik, že odcházela do nemocnice v šest ráno, domů se vracela v devět večer. Náročné období podle svých slov zvládla hlavně díky ostatním zdravotníkům. „Potkala jsem tu nové, normální lidi, skvělé kamarády a kolegy. Práci musíme samozřejmě brát s úsměvem, jinak bychom to nemohli dělat. Největší podporu máme od kamarádů a rodiny. Mám tři úžasné děti, manžel vede domácnost, rodiče mě podporují,“ říká.

Všeobecná sestra Hana Hoffmanová před epidemií rovněž pracovala na ARO. Od října slouží na covidovém oddělení, průběžně vypomáhala i v odběrovém místě. „Na nic si nehrajeme. Děláme, co je potřeba. Neřešíme, kdo je setra a kdo sanitář. Všichni děláme všechno,“ přiznává. Při první (jarní) vlně nebylo pacientů tolik, takže měla s kolegy možnost naučit se pořádně oblékání a svlékání ochranných oděvů a pomůcek a práci v infekčním prostředí. „Na to jsme dřív nebyli zvyklí. Něco ji-

ného je totiž mít infekčního pacienta na oddělení a něco jiného mít infekční celé oddělení,“ vysvětluje. Začátky byly těžké pro všechny zdravotníky. Učili se, jak k pacientovi přistupovat, zorganizovat si systém práce, protože ta je odlišná od klasického „čistého“ oddělení. A také udržet si na oddělení dobrou atmosféru. „To dělá hrozně moc.“ Covid jí sice dal náročnou práci v extrémních podmínkách, ale také přinesl spoustu nových kolegů a kamarádů. „Člověk přišel na to, že není nad to táhnout za jeden provaz. Lidi se tu semkli, fungujeme jako jedna rodina. Od vedení špitálu počínaje až po pomocný personál. Měla jsem štěstí na skvělé lidi.“

Vrchní laborantka Adéla Krýzová z oddělení mikrobiologie a imunologie si dodnes pamatuje na reakci, když v laboratoři měli loni na jaře první pozitivní vzorek. „Téměř celá laboratoř se na něj šla podívat. Všichni ho chtěli vidět. Bylo to pro nás něco zvláštního, exotického. Teď už je to naprostá rutina,“ říká. Ze začátku zpracovávali desítky vzorků. Když bylo vzorků nad stovku, museli zavést odpolední a víkendové služby. „Kvůli malé přístrojové kapacitě nešlo zpracovat víc než 100 až 200 vzorků denně. Nyní už jsme lépe vybavení, i organizačně si to sedlo, takže dokážeme zpracovávat 400 až 600 vzorků denně i bez covidových služeb,“ upozorňuje.

Pro lidi v laboratoři to ale znamenalo naučit se řadu nových postupů a práci na nových přístrojích. Do té doby nemuseli zpracovávat PCR testy v takovém množství, specializovali se na to jen někteří. „Je to docela složitá metoda, musíte pracovat velice přesně. Je to velký tlak na laborantku, přichází do styku s něčím úplně novým,“ zdůrazňuje. Přímou s pacienty se sice nevidí, přesto ji dění z prosince a ledna zasáhlo. Každý druhý nebo třetí test byl pozitivní. „Když vidím u někoho ročník narození 1933 nebo 1927, vždycky mě to trkne, a ptám se, jak to ti lidé asi zvládnou.“ Věří, že pomůže očkování. „Vidíme to jako jedinou cestu, jak z toho jít ven, abychom mohli zase normálně žít,“ dodává.

Lékařka Iva Drobná původně sloužila jako ambulantní hematolog na lůžkových odděleních. V říjnu se nabídla, že bude sloužit na covidových odděleních. Z relativně klidného prostředí s poměrně stabilními pacienty se přesunula na oddělení, kde dochází u pacientů téměř každou minutu ke zvrátu zdravotního stavu. „Naskočila jsem do rozjetého vlaku. Byl to obrovský převrat v pracovním životě.

Musela jsem se naučit spoustu jiných věcí, opráší znalosti z interny a v tom chaosu najít nějaký řád,“ říká. Místo osmi hodin najednou musela být v práci až dvanáct hodin denně. „V rodině to znamenalo se téměř odstříhnout, všechno přenechat manželovi a v nemocnici se angažovat co nejvíc. Zmizelo mi volné odpoledne, chybí mi kontakt s dětmi.“ Za klíčovou ve své práci považuje rychlost. „Snažím se u pacientů podchytnout vše v počátcích, aby se nedostali do spirály, kdy se dostanou do dechové nedostatečnosti a končí na ventilátorech.“

Primář ORL oddělení Aleš Palla také opustil svoje oddělení a nyní pomáhá v první linii. Na prvním covidovém oddělení, kde se zhruba třicet zdravotníků stará o necelé tři desítky pacientů. Sanitky tam v lednu přivázely pacienty téměř neustále. „Celé dopoledne jsem se nezastavil, ani jsem nebyl na záchodě. Záchranka vozila jednoho za druhým. Všechny infekční. Měl jsem na sobě speciální ochranný oblek. Špatně v něm vidíte, špatně slyšíte, jste celý zpocený, bolí vás uši od roušek,“ popisuje jeden z typických dnů lékaře. Není snadné určit, kdo bude hospitalizovaný, kdo dostane infuze nebo koho pustí lékař domů. Na rozhodnutí je málo času. Čím víc má pacient nemocí, tím je situace pro lékaře složitější. „Než ho vyšetříte, než to všechno sepíšete, než ho pošlete na rentgen plic, laborator, EKG a než to všechno zhodnotíte. Do toho máte tři další podobné pacienty. Vše řešíte na čtyřech frontách a na oddělení, kde není jediné lůžko s kyslíkem,“ vysvětluje.

Matěj Valášek ještě loni na jaře studoval. V srpnu nastoupil do nemocnice jako praktická sestra na ARO. Na podzim se přesunul na měsíc do odběrového místa a pak na covidové oddělení. Zažil směny, kdy hodiny pracoval v ochranném obleku. „Člověk se tady setká úplně se vším. Ať už to jsou chirurgičtí pacienti s covidem, nebo interní pacienti s covidem, měli jsme tu i lehčí případy, ale také pacienty s těžkým průběhem, kdy došlo na resuscitaci a odvezli jsme je pak na ARO,“ uvádí. Práce je sice náročná, s minimem odpočinku, ale jako čerstvý absolvent trutnovské zdravotní školy to vnímá jako přínos do pracovního života. „Člověk tady nabere zkušenosti, o kterých si troufnu říct, že se mi ani nesnilo,“ přiznává. Psychické vypětí ho od služby v nemocnici neodradilo. Naopak. „Všechny tady obdivuju za nasazení. Ať už to jsou sebesthorší služby, tak si dokážeme udržet úsměv na tváři. Držíme spolu a fungujeme jako jeden tým,“ dodává. ■

Dřív trval výjezd na hory hodinu, v době pandemie dvě a půl

Pro záchranáře má rok 2020 dvě části. V první nový koronavirus poznávali. Učili se, jak se mají na výjezdech k nakaženým chránit, sháněli na to potřebnou výbavu. Ve druhé se změnil v covidové záchranáře.

☛ PAVEL CAJTHAML, FOTO: JAN BARTOŠ

Potvrzuje to statistika posledních týdnů loňského roku. „Počet zásahů u covid-19 pozitivních pacientů stoupl na šestnásobek proti podzimu,“ hlásí lékař Zdeněk Tichý, ředitel oblasti Sever Zdravotnické záchranné služby Královéhradeckého kraje. Smutná realita pokračuje i v novém roce. „De facto teď jezdíme od covidu ke covidu.“

První podezření na pacienta s novým typem koronaviru oznámili trutnovské záchrance v pondělí 2. března 2020 před půlnocí. Tehdy to byla rarita. Zdravotníci ještě neměli s podobnými výjezdy zkušenosti. Navíc měli jet do špatně přístupného místa v Krkonoších, na Kolínskou boudu. „Museli jsme aktivovat horskou službu. Jenže jejich lidé neměli potřebné vybavení, tak jsme jim ho museli půjčit. Hasiči v Peci pod Sněžkou mezitím postavili

dekontaminační stanoviště. Podezření na covid-19 se u pacienta nakonec nepotvrdilo,“ vypráví Karel Kouba, krizový manažer krajské záchrany.

Vzpomínky na loňskou první (jarní) vlnu epidemie vypadají z dnešního pohledu téměř jako pohádka. Počty infikovaných rostly nejprve jen po desítkách, pak stovkách. „Rada lidí v první vlně vůbec covid pozitivního člověka neviděla,“ upozorňuje Kouba. „Z dnešního pohledu, kdy to přibývá po tisících, to byla loni na jaře skoro pohoda. Ale mělo to výhodu, že jsme se v té době stačili naučit covidové výjezdy,“ přiznává Tichý. Málčko byl tehdy na koronavirus připravený. Například nebylo čím se chránit. Záchranáři tak vykupovali z uzavřených kadeřnických salonů pláštěnky na hlavu. „V začátcích nám pomohl i Úpavan, kde nám ušili část vybavení, za což jim musíme poděkovat,“ říká Tichý.

Nutnost obléknout se do speciálních ochranných oděvů, nebo se z nich při návratu naopak svléknout, je okolností, která ztížila záchranářům výjezdy. Zatímco k běžné dopravní nehodě stačí posádku respirátor FFP2 a rukavice, ke covidovým

případům musí mít celoobličejové masky nebo štíty, ochranné pláště, neprodyšné obleky... „Je v tom vedro, snadno se zpotíte. Když se pak někde venku na mrazu musíte rychle převléct kvůli dalšímu výjezdu, druhý den pak nevíte, jestli máte příznaky covidu, nebo jste jen nachlazený,“ uvádí Tichý.

Na podzim nakažených razantně přibýlo. Ze špitálů se staly covidové nemocnice. V prosinci a lednu byla volná lůžka pro vážně nemocné téměř neustále obsazená. Výjezd, který dřív trval záchranářům hodinu, se protáhl na dvě až dvě a půl hodiny. Dlouhé je hlavně čekání, kde pacienta přijmou. „Trutnovský špitál má tři covidová oddělení, každé v jiné budově. Dovezeme pacienta na jedno oddělení, ale tam už mezitím pro něj nemají místo. Tak musíme obvolat, kde je volné lůžko, nemocného naložit zpět do sanitky a přejíždět s ním po areálu,“ popisuje záchranář Václav Vrbenský.

Zdržuje i dekontaminace auta, trvá asi půl hodiny. „Teď už to ale někdy ani není na pořadu dne, protože jezdíme od covidu ke covidu,“ přiznává Tichý. Počty výjezdů narostly natolik, že k jednomu lékařskému a dvěma nelékařským autům muselo vedení záchrany přidat do Trutnova další sanitu. „Střídavě, podle potřeby, slouží tady u nás nebo vedle na Náchodsku. Využíváme ale i zdravotní dopravní službu a baňskou záchrannou službu. Bez nich by to nešlo,“ vysvětluje ředitel. Častěji se také musí v sanitách doplňovat kyslík. „Zatímco k léčbě necovidového pacienta stačí běžně dle stavu dávka tří litrů za minutu, u těch covidových se dnes často dostáváme i k patnácti.“

Ne vždy, bohužel, záchranáři vědí, že jedou za pozitivním pacientem. „Lidé nám začali trošku lhát. Nikdo nebyl u nikoho na návštěvě, nikdo nikoho nepotkal, žádná garážová párty neproběhla, ale všichni mají covid,“ tvrdí ředitel areálů. „Teprve když na místě lidem z rodiny sdělíte, že by to mohlo být vážné, tak najednou vidíte, že dostali strach, a začnou to brát vážně,“ říká Skrbek.

V posledních týdnech se ale situace změnila. Covidem není ohrožená jen nejstarší generace. „Už dávno se nebavíme jen o seniorech. Vozíme i padesátky, sportovce, statné chlapy, kteří najednou nemůžou dýchat,“ upozorňuje Jiří Svoboda. A situace by se mohla ještě zhoršit, obávají se záchranáři. Děsí se otevření zimních areálů. Úrazy na lyžích by mohly znamenat nárůst výjezdů téměř

na dvojnásobek k už tak vysokým dnešním číslům. A na to už by neměli kapacity. „Nehledě na to, že standardní oddělení v nemocnici fungují jen v silně omezeném režimu. Pokud bychom museli někoho se zlomeným kotníkem z hor vézt místo do Trutnova například do Jičína, tak to nejsou dvě hodiny na výjezdu, ale čtyři a opět nám budou chybět transportní kapacity na zajištění přednemocniční péče,“ varuje Tichý. Hrozí, že přestane fungovat dobře navazující systém péče. „Když se vám něco stane, přijede pro vás záchranka, odveze vás do nemocnice, tam ihned navazuje další péče včetně operace, pokud jde o ošklivý úraz. To vše by přestalo fungovat a všude se bude čekat,“ vysvětluje Skrbek. „Každý má pocit, že všechno může a někdo se o něj postará. Ne že bychom nechtěli, ale může se stát, že nebude mít kdo a kde se postarat,“ doplňuje Tichý.

Zatímco loni na jaře lidé šli roušky, vyráběli ochranné štíty a tleskali zdravotníkům, na podzim se souměřitost začala vytrácet. Mízí také opatření lidé záměrně obcházejí. „Některým mají pocit, jak jsou chytří, že dokáží protiepidemická nařízení obejít. Podle mě jsou to ale naprostí sobci,“ zdůrazňuje Tichý. „Ono se to ale ještě může vymstít. Teď se pro někoho totiž zdánlivě ještě nic neděje. Zdravotnictví momentálně horko těžko drží a dopadá to spíš na starší generaci,“ konstatuje Skrbek.

Vysvětlovat situaci „nevěřícím Tomášům“ podle záchranářů pomalu ztrácí smysl. „Když se někoho po roce nepodařilo přesvědčit, tak už ho nepřesvědčí nic jiného než špatná osobní zkušenost,“ říká Svoboda. Fyzické a psychické kapacity zdravotníků nejsou nekonečné. Hned v lednu se jich nechalo více než 90 procent očekávat. „Člověk vybírá mezi dvěma zly. Jestli jedno zlo je covid a druhé pro někoho očekávání, tak myslím, že není co řešit,“ dodává ředitel oblastní záchrany Zdeněk Tichý. ■

Vánoce s covidem

Jaké to je bojovat s covidem-19 coby pacient? Miloš Trýzna (89) to zažil na vlastní kůži. „Legrace to rozhodně nebyla,“ upozorňuje známý výtvarník a držitel Kulturní ceny města Trutnova.

PAVEL CAJTHAML

Když se v půlce prosince dozvěděl, že má covid, plánoval, že nemoc přečká doma. Po pár dnech se mu ale výrazně přitížilo a těsně před Vánoci ho převezla sanitka do zdejší nemocnice. „Špatně se mi dýchalo, měl jsem horečky, nejedl jsem, nepil, bylo mi špatně,“ popisuje svůj tehdejší stav.

Ke covidu se přidal zápal plic. „Byl jsem na kyslíku. Vždy ráno, v poledne a večer jsem dostal pět prášků. K tomu kapačky, večer ještě injekce. Tříkrát jsem byl na rentgenu plic. Přitom jsem měl pořád pocit, že mám traverzu na prsou, nemohl jsem pořádně dýchat,“ říká.

Ke zlepšení u něj došlo po týdnu, v nemocnici nakonec strávil 15 dní. Domů se vrátil až po Novém roce. „Musím moc pochválit lékaře a sestřičky, kteří se o mě starali. Pořád se okolo mě někdo pohyboval, ptali se, jak se mi daří, jak mi je. Sice jsem viděl pouze jejich oči, protože byli neustále ve skafandrech, štíttech a rouškách, ale ty oči byly nádherné.“

Dnes už je Miloš Trýzna zdravý, plný elánu a má dobrou náladu, jak je u něj zvykem. „Ještě musím pochválit jídlo ve špitále. Vařili tam skvěle! Akorát do pátého patra, kde jsem ležel, se na talíři často dostalo studené. Ale to je z dnešního pohledu spíš úsměvná historka. Hlavně, že jsem živý a zdravý!“

Jak se vyhnout lockdownu? Roušky, rozestupy, mytí rukou

Bylo to smutné prvenství trutnovského okresu. Epidemie v kraji se sice v lednu postupně mírnila, u nás ale patřila mezi nejhorší v republice. Denní přírůstky nových covidových případů tři týdny prakticky neklesly. Takže zatímco sousední Jičínsko mělo 20. ledna už „jen“ 670 nemocných, Trutnovsko rekordních 2436.

PAVEL CAJTHAML

Příčiny? „Bohužel nevíme. Snažíme se na to přijít. Nenacházíme rozdíly proti jiným okresům, ani věkové, ani strukturální. I pro nás je to velké překvapení,“ přiznal doktor Ivan Kučera, ředitel Krajské hygienické stanice v Hradci Králové.

Jedním z faktorů mohly být hory, centrum masové turistiky. I když byly skiareály zavřené, najížděli lidé do Krkonoš opakovaně ve velkém počtu. Sdružování a koncentrace lidí sice ke zlepšení epidemické situace nepřispívá, obvinít z šíření viru přímo turisty ale ředitel hygieny odmítl. Dalším důvodem špatné situace mohla být menší ostražitost. Loni na jaře byla situace mírnější, ale lidé opatrnější, více dodržovali opatření a doporučení. Nyní je situace výrazně horší, ale obyvatelé jsou paradoxně liknavější.

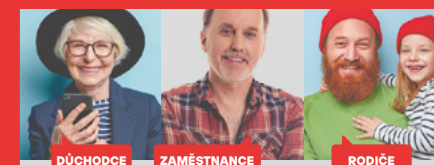
Jak přispět k úspěšnému zvládnutí epidemie a k zamezení šíření viru ve společnosti? „Stále platí, že všichni máme možnost dávat si pozor a chránit se. Nedomnívám se, že dochází k šíření viru jinými cestami, než o kterých všichni víme. Můžeme nákaze velice dobře předcházet. Ani koncentrace lidí pak nemusí mít za důsledek nárůst případů,“ upozornil Kučera.

Co tedy má každý z nás dělat? Chovat se zodpovědně a dodržovat pravidlo 3R. „Rouška, rozestup, péče o hygienu rukou, to stále funguje. Už tolik lidí v kraji se nakazilo nebo mělo nákazu v rodině, že moc dobře vědí, kdy k té nákaze došlo, za jakých situací, a že se tomu v řadě případů určitě dalo předejít,“ řekl Kučera.

Dodržování 3R je přijatelnější než totální lockdown, tedy úplný zákaz vycházení. Zdravotnictví by přitom takové razantní opatření pomohlo. V lednu bylo na hraně svých možností. Jak přibývalo nemocných, automaticky stoupal počet hospitalizovaných a s tím rostl i počet pacientů ve vážném stavu. Trutnovská nemocnice měla zaplněná tři covidová oddělení. Zdravotníků bylo málo, docházely jim síly. „Uvědomme si, kolik opatření už v této chvíli máme. Velice neradi bychom nějakým způsobem tzv. utahovali šrouby,“ odmítl Kučera trutnovský lockdown. Zatím... ■

INZERCE

PŘÍVÝDĚLEK S FAIR CREDIT VHODNÝ TAKÉ PRO

**Přidejte se k našemu týmu
obchodních zástupců a získejte:**

- nadstandardní přívýdělek
  - **přůmerný měsíční přívýdělek 7 300 Kč**
- pravidelnou týdenní výplatu provizí
- flexibilní pracovní dobu

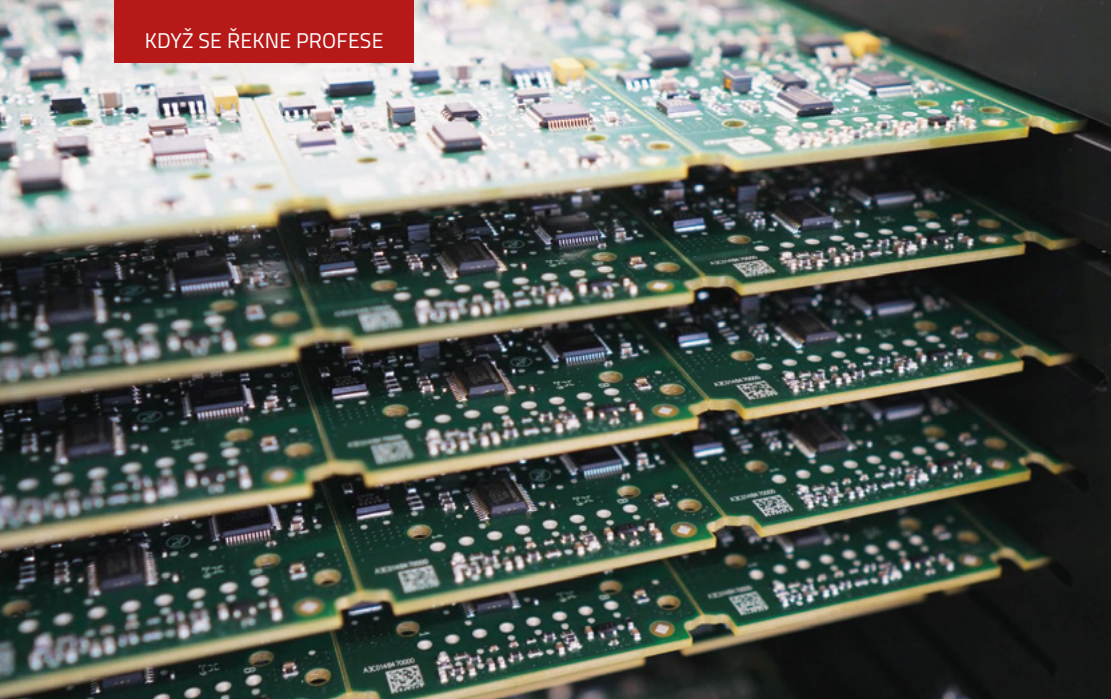
Více informací

Fair Credit
Přivýdělek

Volejte zdarma

800 888 120

Více informací se dozvíte na www.faircredit.cz/prace-u-nas

Vitesco Technologies nabízí cestu, po které můžete stoupat

Řadíte se mezi automobilové nadšence? Chcete pracovat ve firmě, která vyrábí součástky pro většinu velkých hráčů automobilového světa? Chcete využívat v práci cizí jazyk a cestovat? Chcete se i nadále rozvíjet v oblasti nových technologií? Pokud alespoň na některou z otázek odpovídate ano, je možné, že právě vy můžete najít uplatnění ve společnosti Vitesco Technologies Czech Republic v Trutnově.

Co se ve firmě vyrábí? Vysokotlaká dieselová a benzínová čerpadla, komponenty pro vstříkovací systémy, turbodmychadla, senzory oxidu dusíku, vysokotlaké senzory, aktuátory, recirkulační ventily spalín a v neposlední řadě systémy tepelného managementu pohonného ústrojí, které je využito ve spalovacích motorech i ve vozidlech poháněných alternativními způsoby, tedy elektricky nebo hybridně. Chcete být u toho a pracovat s nejmodernějšími technologiemi? Právě ve společnosti Vitesco Technologies Czech Republic často nachá-

zejí práci jak absolventi učilišť a středních škol, tak také absolventi vysokých škol. Nabídka uplatnění je široká.

Firma má propracovaný systém benefitů

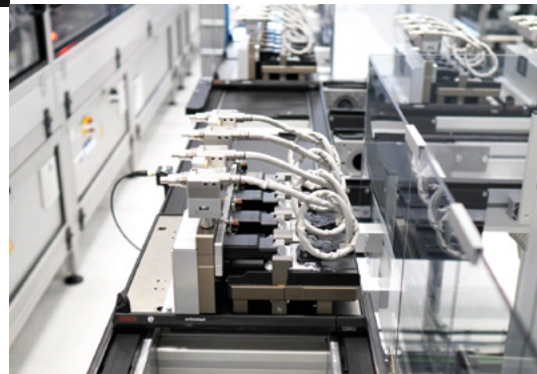
„Jsme jedním z nejvýznamnějších zaměstnavatelů v Královéhradeckém kraji, lidé k nám dojíždějí z širokého okolí. Rádi u nás uvítáme absolventy škol, například z oborů technologických, kvality, dále ve výrobě potřebujeme operátory a seřizovače,“ konstatuje Jakub Vondráček, vedoucí výrobního segmentu EES&TES (motorové emisní senzory + senzory převodovek a motorů) společnosti Vitesco Technologies Czech Republic.

Tato firma nabízí nejen skvělé pracovní prostředí plné nejmodernějších technologií, ale také široké množství zaměstnaneckých benefitů. Patří mezi

ně pět týdnů dovolené, vzdělávání ve firmě (nejen jazykové), dotace na stravování, příspěvky na penzijní připojištění, slevové balíčky mobilního operátora, rodinný program, náborový příspěvek, dále např. příspěvek na volnočasové aktivity. Vitesco Technologies Czech Republic obdrželo několik ocenění, např. Zaměstnavatel roku 2020 Královéhradeckého kraje.

Příběh zaměstnance

Zajímavá je také možnost kariérního růstu. Ve společnosti je definováno, co přesně musí zaměstnanec splnit, aby se mohl ve své kariéře posunout výše. To je velmi motivační, protože každý ví, čeho může dosáhnout a za jakých předpokladů. „Můžeme uvést řadu příkladů, kdy u nás pracovníci začali jako operátoři ve výrobě a postupně se propracovali až na různé manažerské pozice,“ říká Jakub Vondráček.

Matěj Bardecký, provozní vedoucí výrobního segmentu TES (senzory převodovek a motorů) společnosti Vitesco Technologies Czech Republic, sděluje: „Díky Vitesco Technologies Czech Republic jsem tam, kde jsem. Ve firmě jsem začínal v osmácti letech v závodě ve Frenštátě pod Radhoštěm, kde mě vedoucí přijal, přestože jsem neuměl anglicky. Jediné, co ve mně viděl, byla snaha. Prošel jsem postupně vývojem, začal jsem vést lidi, řešil jsem projektový management, dnes řídím výrobu ve Vitesco Technologies Czech Republic v Trutnově. Za mě tedy jednoznačně mladým lidem doporučuji neváhat a kontaktovat naši společnost. Díky ní se mladí mohou dostat nejen do cizích zemí, ale také výrazně posunout svoji kariéru.“

Mnohé láká možnost cestování

Aktuálně není cestování možné vzhledem k pandemii, nebo jen omezeně. Ale pokud se podíváme na období před covidem, zaměstnanci firmy měli možnost cestovat takřka v rámci celého světa. „Kolegové byli například v Asii, na Filipínách, v Americe, tedy v různých oblastech, kde se vyrábí. Možnost cestování a rozvoje jazykových dovedností, to je něco, co zaměstnance motivuje k práci na sobě,“ uvádí Jakub Vondráček.

Matěj Bardecký doplňuje: „Pro mnohé zaměstnance je velmi motivující to, že zde vyrábíme komponenty pro největší automobilky. Například do automobilky Škoda Auto či do Fordu. Všem mladým lidem bych práci u nás doporučil, protože zde máme skvělé podmínky. Mohou pracovat v mezinárodním prostředí, mohou vycestovat do světa, setkávat se u nás s nejmodernějšími technologiemi. To vše je může neuvěřitelně posunout.“

Úzká spolupráce se studenty škol

Vitesco Technologies Czech Republic úzce spolupracuje se školami. V Trutnově firma nabízí uplatnění profesionálům i čerstvým absolventům všech oborů. Studenti středních škol si v ní mohou udělat povinnou praxi, studentům vyšších odborných či vysokých škol nabízí formu dlouhodobé spolupráce prostřednictvím populárních Trainee programů. Zástupci firmy například vedou diplomové práce, dokonce na ČVUT v Praze vedou přednášky o umělé inteligenci.

Pokud vás zajímají informace o aktuálních možnostech uplatnění ve firmě, podívejte se na web: www.vitesco-technologies.jobs.cz/zavod-trutnov

Volanovská 518, 541 01 Trutnov | Tel.: 800 800 552
www.vitesco-technologies.jobs.cz

Uffo chystá revoluční zvuk

Tokijská Suntory Hall, milánská La Scala či Metropolitní opera na americkém Manhattanu patří mezi nejslavnější koncertní sály světa. A teď si představte, že naprosto identický poslechový zážitek, ač je to k neuvěření, si vychutnáte, když usednete do hlediště trutnovského Uffa! Navíc bude úplně jedno, jestli do první řady, nebo na balkón. Ptáte se, jak je to možné? Za vším je nový zvukový systém L-ISA za 11 milionů korun, který se v Uffu právě teď instaluje a představuje revoluci v audio průmyslu.

🔊 MICHAL BOGÁŇ, FOTO: KATEŘINA SVOBODOVÁ

„Když jsem to poprvé slyšel ve Francii, vhnělo mi to slzy do očí,“ svěřil se ředitel Uffa Libor Kasík. „Opravdu je to revoluce ve zvuku,“ prohlásil o systému hyperrealistického multikanálového zvuku L-ISA, který pochází z dílny lídra na trhu profesionálního audia L-Acoustics. Francouzská společnost, jejímž zakladatelem je vizionář Christian Heil, tím opět posouvá hranice prostorového vnímání nejen živých vystoupení a hudební tvorby, ale i dalších uměleckých a kulturních představení, což se náramně hodí ke koncepci multifunkčního prostoru Uffa. „Budeme první v republice a stále i jedni z prvních na světě, kde se tato technologie bude používat,“ poukázal Libor Kasík.

Pojďme si ve stručnosti vysvětlit, čím je systém L-ISA, jehož zkratka znamená Immersive Sound Art, vlastně tak revoluční. Dopusud, když interpret stál uprostřed pódia, zvuk, který diváci slyšeli, vycházel z reproduktorů umístěných na levé a pravé straně. To je pro lidské vnímání příliš daleko a nedochází ke spojení vjemu sluchového s vizuálním. Koncept L-ISA ale dokáže spojení obou vjemů obnovit, takže dojde k propojení toho, co vidíte a slyšíte. „Systém neustále sleduje a propočítává, co se děje na scéně, a převádí to do reality tak, aby byl zvuk slyšet absolutně přirozeně. A právě v té přirozenosti je vždy skryté kouzlo velkého zážitku. Když něco totiž člověku nepříjde přirozené, zážitek z vystoupení nemá takový,“ poznamenal Libor Kasík.

Uffo doteď disponovalo dvěma sestavami zavěšených reproduktorů nad pódium – vlevo a vpravo, čili klasické stereo. S novým systémem napačítáte takzvaných banánů pod stropem hned devět, přičemž jsou poskládány z 65 reproduktorů. To je trojnásobek toho, než byl současný stav. Díky tomu dokáže L-ISA naprosto fantastickou věc, a to, že ve všech částech sálu bude stejně kvalitní zvuk a posluchač se bude cítit vtažen do dění na pódiu.

Jen pro zajímavost, celková hmotnost ozvučení se pohybuje přes tunu. Nicméně bylo zapotřebí, aby aparatura zůstala variabilní a dalo se s ní pohybovat podle typu akce. Technici z Uffa to vymysleli tak, že pod střechu přimontují ještě jednu železnou lávku, kam reproduktory zavěsí. Mimochodem, to je další velká přednost, že L-ISA umožňuje vytvořit v sále akustiku, jakou chcete.

„Uffo je multifunkční místo, kde se pořádají koncerty a akce všeho druhu, což je unikátní a skvělé, ale jeden nedostatek to s sebou nese. Když prostě v jednom prostoru chcete dělat metalové i klasické koncerty, je jasné, že pro akustické koncerty to nebude to nejlepší prostředí. Samozřejmě to lze, ale není to úplně ono. Myslím, že nejlíp to před pár lety vystihl jeden náš dnes už velmi slavný dirigent Jakub Hruša, který mi tak nenápadně do ouška prohodil: No jo, Uffo je na sušší straně spektra. Teď to bude úplně jiný level! Budeme moci přinést zvuk jako v těch nejlepších koncertních sálech na světě,“ usmál se Libor Kasík.

V České republice se zatím uskutečnil pouze jediný koncert, který byl nazvučený systémem L-ISA. Loni v červnu se představil v pražské O2 aréně fenomenální kytarista Mark Knopfler. Na vystoupení se tenkrát sjela podívat celá zvukařská obec. „Je to průlomové řešení, které se zatím nikde moc neukázalo,“ uvedl Radek Ježek, vedoucí oddělení techniky Uffa, jenž si tuto událost také nenechal ujít. „Ten zvuk je široký, hluboký, konkrétní, čistý, není przněný tím, že se zvuky slévají dohromady. Všechny nástroje znějí přirozeněji. To ve stereu nejde udělat,“ dodal. L-ISA tak technikům, umělcům i produkcím odhaluje úplně nový svět kreativních možností.

Na myšlenku „vytunit“ Uffo tímto mimořádným ozvučením a posunout ho mezi světovou špičku přivedla ředitele Libora Kasíka schůzka s majitelem trutnovské společnosti Pro Music Danielem

Krčmářem. Ten si chtěl ve společenském centru domluvit showroom tohoto systému. (Dnes funguje showroom v budově BScomu.) „Začal jsem se o to zajímat a zjistil jsem, že obzvlášť pro Uffo by to byla ideální věc,“ líčil Kasík, který hlavní benefit spatřuje v lepší akustice koncertů. O celé záležitosti poté promluvil s trutnovským starostou Ivanem Adamcem a posléze prezentoval pořízení technologie zastupitelstvu. „Velmi si toho vážím, že zastupitelé pochopili význam této investice a schválili ji,“ děkoval.

Uffo na zakázku vyhlásilo výběrové řízení, proběhla dvě kola. „Víme, že existují i jiné systémy, které se snaží o podobný efekt. Takže pokud by nám někdo dodal něco, co by plnilo stejný účel a levněji, bez váhání bychom to vzali,“ konstatoval Kasík. Do výběrového řízení se nakonec přihlásila jen firma Pro Music. „Každý zvukový systém je drahý. I když 11 milionů je hodně peněz, měli jsme štěstí. Oproti ceníkovkám jsme dostali snad čtyřicetiprocentní slevu,“ přiblížil ředitel. Podle něj je L-ISA neskutečná investice do budoucna a mnohokrát se vrátí.

S instalací systému se začalo na přelomu roku a hotovo by mělo být do konce února. „Docela se nám hodí, že se teď nehraje,“ pousmál se Kasík, ale hned dodal, že má montáž připravenou i s variantou za provozu s omezeným počtem akcí. „Teď si dovoluji tvrdit, že systém bude určitě funkční dřív, než nám bude umožněno hrát,“ opět se usmál. Uffo je stejně jako ostatní kulturní instituce zavřené kvůli koronaviru. „Musím poděkovat sponzorům, kteří za námi stojí. Opravdu velký dík. Náš program stále plánujeme, neustále posunujeme, čili jakmile dostaneme zelenou, začneme okamžitě fungovat,“ uvedl Libor Kasík.

Otázkou je, kdy to bude. On sám neví. Zatímco v jiných oblastech se mu prý poměrně daří predikovat věci, jak budou, v covidu zatím vždy, když řekl, jak to bude, bylo vše jinak. „Myslím, že pro nás by bylo skvělé, kdyby se do léta podařilo zrealizovat pár věcí a Cirk-Uff, který je na začátku června. Byť to bude za omezených podmínek,“ nechal se slyšet. Zároveň pak doufá, že od podzimu by se už kulturní život mohl rozeběhnout normálně. V hlavě již samozřejmě Libor Kasík střádá i nápady, jak slavnostně nejen Trutnovu, ale celé republice představit systém L-ISA. A vzkazuje, že se můžeme těšit na koncerty jak hodně slavné kapely, tak místní. ■

Frmol na ministerstvu? O level výš než na vládě

V Česku s velkou pravděpodobností nenajdete mluvčí, která by měla aktuálně víc práce než Barbora Peterová. Loni v listopadu nastoupila na Ministerstvo zdravotnictví, které je kvůli pandemii covidu-19 v médiích téměř online. Denně odpovídá na dotazy novinářů, zajišťuje jim potřebný servis, připravuje tiskové konference a brífinky. „Je pravda, že jsem nastoupila do hodně rozjetého vlaku, spíš do rychlíku“, přiznává pětatřicetiletá novinářka původem z Trutnova.

PAVEL CAJTHAML,
FOTO: ARCHIV BARBORY PETEROVÉ

Souhlasíš s tím, že mluvčí na Ministerstvu zdravotnictví je nejméně frekventovaný post v Česku?

Je to tak. Momentálně asi není žádanějšího ministerstva. Všechno jde prakticky za námi. I když se jedná o školství nebo o kompenzace pro průmysl, vše je odvislé od vyhlášených opatření, tedy od toho, co sdělí Ministerstvo zdravotnictví.

Měla jsi čas se v novém působišti rozkoukat?

Vůbec. Neexistovala žádná „doba hájení“. Prostě jsem 11. listopadu nastoupila do rozjetého vlaku a od té doby v něm jedu.

Jak vypadá tvůj všední den?

Vstávám obvykle kolem půl sedmé ráno. V osm mívám na ministerstvu porady širšího týmu, ale pracujeme i před osmou. Vláda někdy zasedá už od sedmi ráno. Přes den jsou různá jednání a tiskové konference, končíme často dost pozdě. Mezi sedmou a osmou večer jdeme často do živých vstupů ve zpravodajství České televize, Novy nebo Primy. Někdy končíme až po desáté večer, například když pan ministr jde do Událostí, komentářů

v České televizi. Málokdy se mi podaří ulehnout před půlnocí. Času na odpočinek a spánek moc není, a to ani o víkendy.

V televizi nevystupuješ tak často jako například mluvčí prezidenta. Proč?

Vždy záleží na domluvě mezi mluvčím a jeho šéfem. To, že já nemluví do médií tolik, jako například jiní mluvčí, je dané aktuální situací. Za Ministerstvo zdravotnictví mluvím s novináři hodně přímo pan ministr. Je dobré a nutné, aby právě on říkal věci, které se týkají nových opatření, nebo vysvětloval, proč se něco děje právě tak a ne jinak. Nebylo by dobré, aby to říkala mluvčí ministryně. K lidem musí mluvit někdo důvěryhodný, kdo pro ně má i odbornou váhu. Pan ministr je lékař, takže je určitě lepší, když oznamuje a vysvětluje on.

Kdo nezná svět médií a politiky, by si mohl myslet, že máš tedy méně práce...

To ani náhodou! Chodí nám spousta dotazů e-mai-

lem, novináři neustále volají a ptají se, takže jim musím odpovídat. Když si lidé otevrou zpravodajství na internetu nebo v novinách, tak tam často najdou moje vyjádření. Je to prostě tak, že pan ministr se věnuje větším formátům, což jsou tiskové konference, živé vstupy nebo rozhovory. Já vyřizuji spíše „všední“ věci, takový ten denní koloběh. Například když novinář potřebuje zjistit, zda může přijít kadeřník k zákazníkovi domů nebo kdy přijde další dodávka vakcín.

V televizním zpravodajství jsem si všiml, že si nahráváš na diktafon rozhovory, které dává ministr novinářům. Proč?

Všechny si zaznamenávám, protože z nich dál čerpáme na tiskovém oddělení. Nahrávky pošlu kolegům, aby věděli, co pan ministr řekl. Když pak připravujeme nějaké podklady nebo odpovídáme na dotazy, tak aby bylo vše v souladu.

Směřuje k ministerstvu hodně kritických dotazů?

Společnost, ale i novináři už jsou covidem unavení. Od března se prakticky nepíše nebo ne-

mluví o ničem jiném. Určitá podrážděnost už je znát. Pozitivní věci pak mnohdy zapadnou. Češi mají navíc ve své povaze hledat hlavně to, co je špatně. Zaznívají dotazy typu: Proč to neděláme stejně jako v jiné zemi? Budeme mít dostatek vakcín? Proč už tady nejsou jehly a stříkačky? Pořád se hledá, co mohlo být jinak a lépe, ale to já přičítám spíš tomu, že je to naše národní povaha. Podle mne nikdo nikdy nedokáže domyslet úplně všechno a vymyslet taková opatření, aby v nich nešla najít nějaká klička.

Které případy českého klíčování tě zaujaly?

Například káva do kelímku schovaná v pytlíku. Cílem opatření bylo, aby se nepopíjelo na veřejnosti. Původně byl zakázaný prodej nápojů jen na vánočních trzích, jenže v okénku opodál se svařák prodával, lidé si ho tam koupili a vrátili se s ním na trhy. Tak se prodej zakázal komplet. A přišla ta „sranda“ s kávou v kelímku a sáčku. To mi přišlo až absurdní. Jenže k nám se akorát dostane kritika, že jsme zase něco nedomysleli a že je to tím pádem špatně.

INZERCE

 GYMNÁZIUM
Dvůr Králové
nad Labem

4leté a
6leté studium

stipendium až 5000 Kč/rok

Objevují se nápady, jak nařízení obcházet. Někdy jsou i vtipně podaná. Překvapilo tě, kam až v tomhle sahá česká invence?

Určitě. Co se vtipů týká a této invence, tak v tom jsou Češi vynikající národ.

Lidé si myslí, že jako mluvčí určitě víš všechno dopředu, že?

Ano, hodně lidí si to myslí.

A je to tak?

Agendy je momentálně tolik, že úplně všechno vědět nemůžu. Například pro očkování existuje více týmů lidí, které řeší různé části této agendy. Není v lidských silách vědět veškeré detaily toho, co se řeší. Čas je tak rychlý, že se ani nelze snažit o to, vědět úplně všechno.

Je na ministerstvu větší frmol než na vládě, kde jsi taky byla mluvčí?

Když jsem nastupovala na ministerstvo, tak jsem si myslela, že už jsem leccos zažila. Pracovala jsem na ČT24, kde se makalo od rána do večera, někdy jsem chodila i na noční. Takže jsem si myslela, že tenhle režim znám. A že ho znám i z Úřadu vlády. Premiér Andrej Babiš byl taky ranní ptáče, pozdě večer jsme odněkud přiletěli a brzy ráno už bylo jednání vlády. Takže jsem si říkala, že tenhle rytmus mě nemůže překvapit. Přesto je to zase jiný rytmus, něco úplně jiného. Nejde jen o to, v kolik vstáváš nebo v kolik jdeš spát, ale o celkovém tlaku. Takže je to něco úplně jiného, než byl Úřad vlády. O level výš.

Můžeš porovnat někdejšího tvého šéfa, premiéra Andreje Babiše, a současného, ministra zdravotnictví Jana Blatného?

Pan ministr hodně čerpá z vlastních zkušeností lékaře. Zabývá se léčbou dětí, takže je zvyklý vy-

světlovat situaci i rodičům a být trpělivý. A to teď přetavuje do funkce ministra, mnohdy mu to pomáhá. Pan premiér je člověk víc emoční. Dnes řeší taky hlavně covid, ale když jsem byla mluvčí vlády, tak toho musel obsáhnout víc. Jednou jsme jeli na návštěvu do kraje, kde se řešily místní věci, pak jsme naopak cestovali do Bruselu, kde se zase řešila evropská politika. Ve vládě se prolínalo agendy víc, takže pan premiér toho musel i víc obsáhnout. Byla to jiná agenda a tím pádem to byl jiný přístup.

Je těžké coby mluvčí přesvědčit ministra, že by měl zvolit jinou strategii, jinak vysvětlovat či jinak odpovídat na dotazy novinářů?

Pan ministr hodně naslouchá a rozhodně si poradit nechá.

Ztížila ti práci protiepidemická opatření?

Tiskové konference pořádáme dál, ale ve větších prostorech. Prosíme, aby za každou redakci přišel jen jeden novinář, ale jinak se toho zase moc nezměnilo. Na vládní konferenci se část novinářů připojuje online a funguje to. Možná tahle doba trochu pomůže elektronizaci a zvykneme si pracovat trochu jinak, aniž bychom se museli stále potkávat. Nemusí se cestovat a ztrácet čas.

Máš čas sledovat sociální sítě?

Děláme si monitoring tisku a různých serverů. Sledujeme i zprávy, které jsou už spíš na úrovni dezinformací a ty se často objevují i na sociálních sítích. Je pravdou, že v dnešním světě zahlceném informacemi nemůže člověk sledovat vše. A sociální sítě v tomhle zorientování zrovna moc nepomáhají. Rozhodně to neusnadňují.

Tohle všechno tě musí ohromně bavit. Jinak bys to nemohla dělat, že?

To je pravda. Ale neznamená to, že bych z toho občas nemohla být unavená, nebo dokonce otrávená. Vždycky ale musí převážít to, že to člověka baví. Důležité je, nebrat si vše úplně osobně... Kdybych si všechno brala jako útok na svou osobu, tak bych se z toho asi brzy zbláznila.

Řada lidí by si takové povolání kvůli stresu a hromadě práce nevybrala...

Říkám si, že stále na to ještě mám věk i energii. Pořád je ještě čas, kdy si něco takového můžu vyzkoušet, a jsem za to ráda. Za pár let by třeba taková nabídka přišla, ale už bych měla svá léta, už bych chtěla mít svůj klid. A pokud se to stane, budu moct s klidným svědomím říct: Ne, děkuju, už jsem si svoje zažila.

Co šatník mluvčí? Konzultuješ ho s někým?

Baví mě se hezky oblékat, nosím ráda šaty a podpatky. V tomhle ohledu jsem v prostředí mluvčí na ministerstvu jako ryba ve vodě. Nevadí mi obléknout si šaty nebo sukni a halenku a být celý den na podpatcích. Cítím se v tom dobře. Myslím si, že v tomhle smyslu mám šatník docela dobře vybavený.

Oblékáš se podle pocitu, nebo podle toho, jestli budeš vidět v televizi?

Ani na vládě, ani na ministerstvu neexistuje něco jako „casual day“, při kterém by si člověk mohl vzít do práce na sebe jen kecky, džíny a tričko. To bych si netroufla. Ani když to vypadá, že zrovna nebude žádný výstup před kamerou, a není ani plánovaná

tiskovka. Každý den musím počítat s tím, že můžu být v televizi.

Snažíš se sladit s oblečením roušku?

Na to jsem nepřistoupila. Uprímně, beru roušky jako něco, co nás má ochránit a co je tady s námi, doufejme, jen na dobu určitou. Takže i tak k tomu přistupuju. Nosím spíš jednorázové roušky, ale nesnažím se je sladit s šatníkem. ■

BARBORA PETEROVÁ

- pochází z Trutnova, maturovala na místním gymnáziu
- během vysokoškolských studií žurnalistiku se stala reportérkou ve zpravodajství České televize; působila tam do roku 2015
- souběžně pomáhala Trutnovinkám jako korektorka magazínu
- tři roky byla mluvčí státní energetické společnosti ČEPS
- od prosince 2017 do června 2018 byla mluvčí menšinového kabinetu Andreje Babiše
- od září 2018 až do listopadu 2020 mluvila za Státní ústav pro kontrolu léčiv
- od 11. listopadu 2020 je Mluvčí ministerstva zdravotnictví

INZERCE

MEČÍŘ

Přes 700 druhů alkoholu skladem.
Největší výběr v Trutnově.

prodejna | e-shop | rozvozy

Horská 30, Trutnov

499 811 752 | 723 291 202

www.mecir.net | obchod@mecir.net

Nic se nemění

STÁLE OTEVŘENO PRO
VÁŠ RYCHLÝ NÁKUP !!

Nejen OBCHODNÍKŮM,
ale i ŠIROKÉ VEŘEJNOSTI

Alkohol prodáváme pouze osobám starším 18 let

Zachránit život je úžasný pocit

Profesor Jan Pirk je bezesporu významnou českou osobností a špičkovým lékařem. Přesto bylo povídání s ním velmi přátelské, milé, a především lidské. Sešli jsme se v jeho krkonošském bytě v Rokytnici nad Jizerou a povídali jsme si o srdci, pacientech, ale i o tom, jak vypadá jeho pracovní den či jak relaxuje. Z jeho vyprávění bylo i patrné, jak moc má rád Krkonoše, do kterých jezdí od svého dětství.

☞ GABRIELA JAKOUBKOVÁ, FOTO: ARCHIV JANA PIRKA

Zachraňovat životy musí být úžasně emocionální záležitost. Může se to však ještě emočně dotýkat lékaře s takovými zkušenostmi a praxí, jako máte vy?

To, že zachraňujete lidské životy, považujete za samozřejmé. Ne každý život se vám ale podaří zachránit. Dnes přistupujeme k smrti zcela jinak, než tomu bylo dříve. Pacient předpokládá, že se z nemocnice vrátí zdravý. Pokaždé tomu tak není. Pokud by lékař byl natolik otrlý, že by na něj ztráta života nepůsobila emocionálně, snad by tuto práci ani nemohl dělat. Zachránit život je úžasný pocit a ta nejlepší odměna, jaké se může lékaři dostat. Ze smrti si musíte vzít poučení, ne se však zhroutit.

Nic cennějšího než zdravý nikdo z nás nemá. Spousta lidí je vám nesmírně vděčná. Vzpomenete si na nejkrásnější poděkování, kterého se vám dostalo?

Právě v období okolo Vánoc dostávám ohromné množství pohledů a poděkování. Velkou odměnou například je, když vám člověk, který pro své potíže nemohl ani chodit, pošle pohled z hor... Někteří pacienti slaví dvojce narozeniny – ty skutečné a pak v den, kdy jsem jim transplantoval nové srdce. Často mi o svých výročích napíší. Všechna poděkování mě velmi těší, nemohu říci, které víc nebo míň.

Když jsme u těch emocí – má nějaký opodstatněný význam, že právě srdce je v povědomí lidí symbolem lásky, citů? Reaguje skutečně na naše prožitky?

Z lékařského hlediska existuje logické vysvětlení. Například i láska je stres. Nevíte, jestli náhodou Franta tajně nechodí s Mařenkou. Stres je prastará fyziologická reakce organismu, kterou jsme zdědili po zvířecích předcích, a je to příprava organismu na fyzickou akci. Aby pračlověk mohl utíkat před medvědem, musel mít svaly zásobené kyslíčenou krví. Když vidíte milovanou bytost, začnete

zrychleně dýchat a rozbuší se vám srdce. Až do 17. století lidé nevěděli, k čemu slouží srdce a krevní oběh. Vysvětlili si to tím, že cit sídlí právě v srdci. Netušili, že impuls přichází z mozku a srdce je jen ten efektor, výkonný orgán.

Kterou z operací považujete ve své kariéře za unikátní a převratnou?

Z pohledu celosvětové medicíny byl tehdy určitě převratnou operací hasič, kterému jsme celé srdce nahradili dvěma čerpadly. Do té doby to jen jednou bezúspěšně zkusili Američané, ale podařilo se to až nám. Skutečně šlo o unikátní operaci v celosvětovém měřítku. Potom je i řada operací, které jsem začal dělat jako první v Československu, například transplantace bloku srdce a plic, umělé srdeční čerpadlo, operace pro poruchy srdečního rytmu a další. Za 47 let jsem jich už dělal opravdu hodně.

Povídali jsme si spolu před šesti lety. Předpovídal jste, že se v horizontu pěti, šesti let můžeme dočkat mnohem dokonalejšího modelu umělého srdce, které se celé i s baterií zašije do člověka. Podařilo se?

Ano, podařilo. Dělal to moji žáci ve spolupráci s izraelskou firmou. Máme video, jak ten pacient plave. Čerpadlo i s bateriemi a řídicí jednotkou je skutečně celé zašito a baterie se dobíjí indukci.

Na operaci musíte být plně koncentrovaný. I vy jste ale jenom člověk. Jaký recept máte na to, abyste dokázal při operaci zapomenout na vlastní trápení a starosti?

Musím zaťukat na dřevo, že v osobním životě mě nic tak závažného netrápí. Mé zaměstnání vyžaduje, abych šel večer nejpozději ve 23 hodin spát. Klidně si dám po večeri dvě deci vína, ale určitě nemohu nijak flámovat, když vím, že příští den operuji. Ráno brzy vstávám a pokaždé si zacvičím. Ke každé operaci musíte přistupovat s respektem, protože ve vašich rukou je život člověka.

Jak vypadá vaše ranní cvičení?

Vstanu před půl šestou a 20 až 25 minut cvičím. Začínám strečinkem, potom posiluji břicho a zádové svaly a kvůli běžkám i ruce. Nejdůležitější je protahování.

INZERCE

**Krkonošské
gymnázium
a Střední
odborná škola**

Gymnázium

- čtyřleté studium ve Vrchlabí
- osmileté studium ve Vrchlabí a Hostinném
- profilace žáka skladbou volitelných předmětů
- výuka jazyků AJ, NJ, FJ, RJ, ŠJ
- přípravné kurzy na zkoušky FCE, výuka latiny
- spolupráce se školami v zahraničí
- plavecký bazén a venkovní hřiště
- podpora sportovně nadaných žáků
- aktivní účast v projektech
- předmětové kroužky a programování robotů
- majáles, projektové dny
- aktivní studentské parlamenty

Sociální činnost

- čtyřletý maturitní obor v Hostinném
- vysoce žádaná profese na trhu práce
- příprava pro studium v sociálních, zdravotnických a pedagogických oborech na VŠ a VOŠ
- zahraniční praxe a stáže
- školní přijímací zkoušky
- prostupnost s učebním oborem
- růst mezd v sociálních službách

Ošetřovatel

- prostupnost s učebním oborem
- tříletý učební obor v Hostinném
- bez přijímací zkoušky
- studijní stipendia
- základy ošetřovatelské, rehabilitační a diagnostické práce
- okamžité uplatnění ve zdravotnických zařízeních
- prostupnost s maturitním oborem

**Informace o dnech otevřených dveří
naleznete na gymvr.cz a gymhost.cz.**

Jan Pirk (72)

Špičkový kardiolog prof. MUDr. Jan Pirk se narodil 20. dubna 1948 v Praze. Mimo jiné se proslavil vybudováním jednoho z nejlepších kardiocenter, které sídlí v pražském IKEMU. Patří k vysoce uznávaným operátorům srdce v Evropě. Do Krkonoš jezdí od malička a velmi mu přirostly k srdci.

Je známo několik případů, kdy mladí vrcholoví sportovci zdánlivě v plné síle náhle při sportu zkolabují, nebo dokonce zemřou důsledkem selhání srdce nebo infarktu. Jak je to možné, když jsou pod pravidelným lékařským dohledem?

U mladých lidí mohou být náhlá úmrtí způsobena vadou převodního systému (v srdci jsou vodivá vlákna, která objevil pan profesor Purkyně, což je systém, jak se elektrický převod, který vzniká u horní duté žíly v pravé síni, převádí přes celé srdce). Ten může být patologicky změněn. Může jít také o arytmiogenní dysplazii pravé komory nebo kardiomyopatii (tj. onemocnění srdečního svalu náchylné k poruchám srdečního rytmu). U lidí od čtyřicátého roku a výše je to může být ischemická choroba srdeční a dostanou infarkt. Může to být jen malý infarkt, který vyvolá takzvanou fibrilaci komor. Pomoci pak může defibrilátor nebo správná resuscitace. Tato náhlá úmrtí jsou vždy od srdce a do značné míry se jim dá předejít ECHO vyšetřením srdce, které ukáže například na vadu chlopní nebo změnu pravé komory v důsledku arytmiogenní dysplazie, a natočením EKG se dají prokázat poruchy převodního systému. U velice mladých sportovců bývá vždy na vině špatné vyšetření.

Říkáte, že sportujete především pro radost. Za sebou a věřím, že i před sebou, máte ale několik náročných maratonů, triatlónů. Kterých závodů, pokud vám to čas dovolí, se účastníte pravidelně? Maratony už neběhám, jen půlmaratony. V loňském roce byla spousta závodů zrušena. Nejdelší, co jsem loni tedy běžel, byly Běchovice. Je to nejstarší a nikdy nepřerušovaný běh v Evropě a možná druhý nejstarší běh na světě. Dlouhý je deset kilometrů. Zúčastnil jsem se také triatlónu u Sázy a jel jsem i dva závody horských kol, které mi nahrazovaly půlmaratony.

Jaký máte názor na vrcholový sport? Co je už podle vás ze zdravotního hlediska přespříliš?

Podle mého názoru není žádný extrém, ať už v čemkoli, zdravý. Ani o maratonu se tedy nedá říci, že je zdravý. V životě ale lidé dělají tolik nezdělaných věcí... Myslím, že když si odpustím jiné nezdělané věci jako třeba kouření, mohu si klidně jeden nebo dva maratony za rok dovolit. Zážitek a vyplavené endorfiny mi to do značné míry vykompenzují. O vrcholovém sportu se nedá říci, že by byl zdravý. Smyslem sportování by neměla být výchova olympijských vítězů, ale to, abychom všichni sportovali pro zdraví. Jak říká staré přísloví – ve zdravém těle je zdravý duch. A když při tom z někoho skutečně vyroste olympijský vítěz, je to taková třešnička na dortu.

Kromě sportu máte ale i další koníčky a zájmy, například veterány. Máte mezi svými veterány nějakého obzvlášť oblíbeného?

Mám oblíbené velorexxy, ale rád mám všechny své veterány, jinak bych si je nepořídil. Moje nejstarší auto bylo vyrobeno v prosinci roku 1912 a uvedeno do provozu v únoru roku 1913. Je tedy 108 let staré a jezdí! To je přece úžasné! Nevím, jestli některé z současných aut bude za sto let ještě schopné jízdy. Proto by se měla tato stará auta uchovat pro další generaci. Já mám například čtyři velorexxy. Každý z nich je individualita, s každým strojem musíte zacházet jinak – jinak startovat, řadit... U dnešních škodovek je úplně jedno, do které si sednete, všechny se chovají stejně.

Povídáme si spolu v Rokytnici nad Jizerou, kde máte byt. Jak často sem jezdíte a čím si vás získala?

Do Krkonoš jsem s rodiči jezdil lyžovat od malička. V roce 1968 si můj strýc koupil v Rokytnici poměrně zdevastovanou chalupu, tak jsme sem jezdili, abychom mu ji pomohli dát do slušného stavu, a za to jsem sem pak mohl jezdit i se svou rodinou. Později jsme získali podnájem u starého pana Votočka (narodil se tuším v roce 1908), skutečného horala, který v Krkonoších prožil celý svůj život. A to přesto, že byl Čech, i za protektorátu. Jezdíváme k němu mnohokrát. Bylo úžasné povídat si s člověkem, který v 30. letech sloužil u dragounů a jezdil ve Stromovce na koni společně s Masarykem nebo generálem Syrovým. Bývali jsme tu opravdu často, a získali tak v Rokytnici mnoho přátel. Jediné neštěstí pro Rokytnici bylo to, že se za komunismu stala průmyslovou obcí. Stály tu textilní továrny, vyráběly se tady elektropřístroje. Ne-

počítalo se s tím, že by se tu mohlo někdy lyžovat a že by tu jednou mohly být nejkrásnější a nejdelší sjezdovky v celém Česku. Bohužel se to s Rokytnicí táhlo i desítky let po převratu. Chybí tu například bazén. Jinak je Rokytnice skutečně nádherná, s překrásnými výstupy na nejvyšší vrcholky Krkonoš. Za těch více než padesát let, co sem jezdíme, nám to tu opravdu přirostlo k srdci.

Krkonoše máte jistě prochozené, projete na kole nebo na lyžích křížem krážem.

Určitě. Zrovna jsme se vrátili z krásné procházky, byli jsme na nedaleké Stráži, odkud jsou skvostné výhledy na panoramata Kotle a Lysé hory.

Obraťte se na vás místní lidé s problémy se zdravím?

Řadu rokytnických občanů jsem operoval či léčil. Pokud se na mě obraťte s problémy, které se týkají srdíčka, vůbec mi to nevadí. Vždyť je to obor, kterým se zabývám a něco o něm vím. Složitější je situace, kdy mě žádají o radu z oboru, který je mi odborně vzdálený. Není to pro mě jednoduché, ale také se jim snažím vyhovět.

INZERCE

#KiaJedeSVami

Rodina vozů **Kia Ceed**

ZVÝHODNĚNÍ AŽ

75 000 Kč* | **0% ÚROK** | **0% AKONTACE**

AUTOSAJM CZ, s.r.o.

Náchodská 509, 541 03 Trutnov | tel.: 499 841 558 | mob.: 776 696 266
e-mail: autosajm.prodej@autosajm.cz | web: www.autosajm.cz

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ (WLTP). Kia Ceed: 4,5–6,8 l/100 km, 118–153 g/km. Ceed SW: 1,3–6,4 l/100 km, 29–145 g/km. XCeed: 1,4–7,1 l/100 km, 31–161 g/km. ProCeed: 5,5–6,8 l/100 km, 125–153 g/km. *Využité zvláštní podmínky: 75 000 Kč vč. DPH se vztahuje na modely Ceed 50, SW a ProCeed s motorem 1.0 T-GDI GPF 100 kW (120kW/88 kW) a zahrnuje Akční slevu 50 000 Kč a Výkupní bonus za starý vůz 20 000 Kč a Příspěvek 5 000 Kč na zimní pneumatiky. Reprezentační příklad financování Kia s 0% navýšením, pořizovací cena 389 980 Kč vč. DPH, výše úvěru 253 487 Kč, akontace 35 % (136 493 Kč), pevná úroková sazba 0,00 % p.a., RPSN 9,57 % p.a., měsíční (1.–48.) splátka úvěru 5 280 Kč, měsíční splátka pojištění HAV 767 Kč, POV 213 Kč; poplatek za poskytnutí úvěru 730 Kč; dílka úvěru 48 měsíců. Celková částka k uhrazení (jistina, úrok, hav. pojištění, pov. ručení, poplatek): 303 210 Kč, pojištění sjednáno u pojistovny UNIQA. Nabídka je určena pro individuální zákazníky – spotřebitele na nákup jednoho vozu. Pro fyzické osoby podnikající i nepodnikající a právnické osoby i akontace možná od 0 %. Podmínky pro firmu a podnikatele zadejte u autorizovaných dealerů Kia. Využité zvláštní podmínky je pouze ilustrativní a může obsahovat doplňkovou výbavu. Pro bližší informace navštivte www.kia.com. Nabídka platí do 31. 1. 2021.

K hradecké záchrance mě přivedl děda

HYNEK ŠNAJDAR,
FOTO: JAROMÍR CHALABALA

Jeho životopis je skutečně pestrý. Od roku 2004 je vedoucím lékařem střediska letecké záchrané služby v Hradci Králové, v roce 2010 se stal předsedou České resuscitační rady a více než tři roky vykonává funkci lékařského náměstka krajské záchrané služby.

Hradecký rodák lékař Anatolij Truhlář ve vrtulníku létá k závažným případům a pomáhá tam, kde jde o život. Kromě toho svůj volný čas věnuje sbíraní modelů sanitních vozidel a dalších dopravních prostředků používaných pro transport pacientů a zdravotnického personálu v různých zemích světa. S počtem 1777 kusů byl zapsán do České knihy rekordů.

Prý jste se pro dráhu lékaře rozhodl už ve dvanácti letech, kdy vás do prostředí hradecké záchranky přivedl děda. Je to pravda?

Už v dětství mě přitahovaly tři zajímavé profese. Líbila se mi práce pilotů letadel, hasičů a lékařů. Když se k tomu po tolika letech vracím, letecká záchraná služba v sobě vlastně spojuje všechno, co jsem vyjmenoval. S hasiči pravidelně spolupracujeme u dopravních nehod nebo zásahů v nepřístupném terénu, piloti s námi tvoří jeden kompaktní tým, ale lékařské povolání zůstalo pro mě to klíčové. Je pravda, že do prostředí skutečné záchrané služby mě poprvé přivedl můj děda,

kteří se dobře znal s jedním z řidičů hradecké záchranky. Tehdy mě svezli sanitkou, začal jsem se tam vyskytovat častěji a práce posádek mě začala velmi zajímat. Říkal jsem si, že by bylo perfektní někdy podobnou práci dělat.

Kdy jste se poprvé svezl záchraným vrtulníkem?

To je skutečně moc zajímavý příběh. V té době jsem se už pohyboval v prostředí záchranky, nebo tam spíš jen překážel. Bylo to v předvečer zahájení provozu letecké záchrané služby v Hradci Králové, tedy na začátku července roku 1990, kdy jsem právě ukončil základní školu a byl přijatý ke studiu na Gymnázium Boženy Němcové. U něčeho tak zásadního jsem samozřejmě nemohl chybět a tehdejší ředitel záchranky Jiří Štětina mi nabídnul, že s nimi mohu absolvovat poslední technický let. Letěli jsme do Orlických hor, kde bylo provedeno zkušební přistání do terénu. Byl to pro mě obrovský zážitek a dodnes mám z toho letu fotky. Zajímavostí je, že když jsem po studiích a atestaci v roce 2003 nastoupil k záchrané službě na plný úvazek, při mém prvním zásahu vrtulníkem jej řídil stejný pilot, jako když jsem před třinácti lety ve vrtulníku letěl poprvé.

Vzpomínáte si na váš první zásah?

Bylo to do malé obce nedaleko Hradce k srdeční

zástavě. Vrtulník se zpočátku používal zejména k transportům pacientů mezi nemocnicemi, takže to byl v té době poměrně unikátní typ zásahu. Dnes je situace odlišná, protože v 95 procentech zásahů se letí přímo na místo události. Resuscitace jsou u nás důvodem pro téměř pětinu vzletů.

Vedoucím lékařem letecké záchrané služby jste už od roku 2004. V čem spočívá rozdíl mezi leteckou a pozemní záchrankou?

Zdravotnická práce není příliš odlišná od práce pozemních posádek. Letecká záchranka se někdy zbytečně demonizuje. V médiích se občas objeví, že pacient nepřežil, přestože přiletěl vrtulník. Systém ale musí fungovat perfektně i bez vrtulníku. Pokud jej však máme k dispozici, vybrané skupině pacientů přináší velký bonus navíc, který spočívá zejména v možnosti rychlého transportu do nevhodnější nemocnice. Naprostá většina našich zásahů je k úrazům, kde je rychlost zásadní. Další rozdíl mezi pozemní a leteckou záchrankou je ve složení posádek. U pozemních posádek tvoří nejzávažnější stavy pouhá dvě procenta výjezdů, u letecké je to naprostá většina. Protože máme z důvodu náročných výcviků početně omezený personál, četnost situací, kdy jsou lékaři a záchranáři konfrontováni s těmi nejsložitějšími případy, je u posádek vrtulníku daleko vyšší. To s sebou logicky přináší i více zkušeností s jejich řešením.

Nepochybně se při své náročné práci setkáváte i s tragickými okamžiky. Jak se s nimi vyrovnáváte?

Řekl bych, že je to všechno tak trochu o zvyku. Není

příliš velký rozdíl mezi naší prací a prací personálu v nemocnicích. Většina lidí ze záchranky pracuje současně na částečný úvazek v nemocnicích nebo naopak, což považuji za velice prospěšné. Se závažnými stavy nebo úmrtími se personál setkává ve všech akutních oborech medicíny. Jediný rozdíl je asi v tom, že naše posádky se zpravidla dostávají do přirozeného prostředí pacientů. Když se něco přihodí dítěti, zasahujeme obvykle v jeho rodině, vidíme doma jeho hračky, což je někdy velmi smutné. Tyto situace si pak člověk může přenášet do svého soukromého života. Ve většině případů nám pomůže, když si o tom společně popovídáme. Po každém zásahu vrtulníkem provádíme debriefing v rámci celé posádky.

Museli jste někdy nouzově přistát? Jak se řeší situace, když není kde přistát?

Při zásazích vrtulníkem je rozhodnutí, kde se přistane, výhradně na pilotovi. Potřebujeme, aby volající udal místo nebo adresu, kde se nachází pacient. Od loňska funguje na všech tísňových linkách automatická lokalizace volajících. Plocha pro přistání by měla být dvacet krát dvacet metrů a takovou jsme schopni ze vzduchu najít prakticky kdekoli. Jsou určité výjimky v obtížně přístupném terénu, například v Adršpachu, Broumovských stěnách nebo v hornatých a zalesněných oblastech, jako jsou Krkonoše. V takových případech nejprve lokalizujeme pacienta a jsme vycvičeni k zásahu s podvěsem. Vybavení pro tento typ zásahu máme trvale na palubě vrtulníku. Nouzové přistání jako takové zažili před mnoha lety moji kolegové po

INZERCE

Rozvoz obědů pondělí až neděle

Ceny od 80,- včetně polévky
výběr až ze 7 jídel

RESTAURACE
U DRAKA

603 829 953

Restaurace U Draka

Krkonošovo nám. 75, Trutnov

srážce s kánětem, které za letu rozbilo čelní sklo a poranilo pilota. Mně osobně se přihodilo neplánované přistání pouze jednou v silné bouři, kterou už nebylo možné obletět.

Vzpomínáte si na zvláště zajímavý či třeba i kuriózní případ, u něhož jste zasahovali?

Takových případů je velké množství. Z poslední doby mám velkou radost z případu, kdy jsme letěli k resuscitaci mladšího muže v blízkosti Dvora Králové. Za kontinuální resuscitace jsme jej transportovali do fakultní nemocnice, kde byl napojen na mimotělní oběh a podařilo se odstranit uzávěr jedné z jeho srdečních tepen. Pacient se po několikahodinové zástavě krevního oběhu mohl vrátit zcela bez následků zpátky domů a daří se mu dobře. Za kuriozitu také považuji zásah u hromadného poštípání orientačních běžců sršni, kdy závodníci rozdupalí v lese jejich hnízda. Původně jsme tam letěli kvůli alergické reakci jednoho ze závodníků. Postupně ale přicházeli další poštípání, a nakonec jsme jich ošetřovali desítky. Museli jsme přivolat další posádky jako při mimořádných událostech u hromadných nehod.

Loni uplynulo 30 let od zahájení provozu letecké záchranné služby. Jak jste si ho připomenuli?

Měli jsme velké plány, ale z nich se prakticky nic nepodařilo realizovat. Každoročně na jaře organizujeme den otevřených dveří, který je u veřejnosti velice oblíbený a přiláká stovky zájemců. Ten se bohužel nemohl konat. Plánovali jsme i vzpomínkové akce s našimi bývalými zaměstnanci a všechno jsme museli zrušit. Věřím, že si jubileum připomeneme už během letošního roku, až se situace zklidní, i když vyhlídky zatím nejsou moc optimistické. Jediné, co se s určitými omezeními podařilo, byla výstava modelů sanitek nazvaná Záchrankou kolem světa v Muzeu východních Čech. Expozice byla rovněž otevřena k připomenutí našeho výročí. Zároveň jsme do muzea nainstalovali výstavu třiceti fotografií od tří profesionálních fotografů, kteří s námi dlouhodobě spolupracují. Tato unikátní kolekce dokumentuje současnou práci našich posádek letecké záchranné služby a plánujeme, že bude putovní.

Je také třeba zmínit některé unikátní výzkumné projekty, například používání plné krve na palubě vrtulníku. Čím je tento projekt významný?

Cesta k používání plné krve začala v červnu roku 2018 používáním červených krvinek a plazmy. Do

té doby nikdo ve střední Evropě transfuze mimo nemocnici nepoužíval. Velkou inspirací se pro mě stala stáž na letecké záchraně v Londýně. Po dvou letech a úspěšné léčbě 60 pacientů, kdy se projevilo, že jsme schopní s transfuzními přípravky pracovat a nedochází k žádnému plýtvání, se ve spolupráci s kolegy z fakultní nemocnice podařilo přejít na plnou krev. Plná krev je celosvětově dostupná na několika málo pracovištích, takže je úplnou novinkou nejen na záchraně, ale i v celém českém zdravotnictví. Kromě krvinek a plazmy obsahuje velice důležité krevní destičky a další látky, které jsou nezbytné pro krevní srážení. Pro krvácející pacienty je v současné době tím nejlepším, co lze použít. Každý den vozíme na palubě dvě transfuzní jednotky, celkem 900 mililitrů plné krve. I v případě výskytu závažného krvácení na území města Hradce Králové může naše letecká posádka dopravit krev za pacienty sanitkou. Už se to stalo ve dvou případech, kdy byla transfuze podána při masivním krvácení po porodu a dopravní nehodě.

Jak zasáhla covidová situace záchrannou službu?

Na letecké záchraně jsme zaznamenali nižší počet zásahů, protože ubylo dopravních nehod. U záchranné služby jako takové, která každoročně ošetří téměř 50 tisíc pacientů, zažíváme naopak největší zatížení systému v historii. Obrovská zátěž je kladena na naše operační středisko, všechny linky 155 jsou v podstatě trvale v provozu. Řeší se nejen závažné situace, ale kontaktují nás pacienti, abychom jim poradili, co mají dělat při podezření na nákazu covidem. Snažíme se i prostřednictvím telefonu pacientům poskytnout tu nejlepší péči a poradit jim touto distanční formou. Pokud to stav nemocného nevyžaduje, není nutné za ním vysílat posádku nebo realizovat převoz do nemocnice. Na dispečinku nám s koordinací odběrových týmů velmi pomáhají budoucí záchranáři, studenti pardubické univerzity. Obrovský nárůst počtu výjezdů k pacientům s potvrzeným covidem jsme zaznamenali v období od Vánoc. S naplňováním kapacit nemocnic mnohdy pacienty nemůžeme předat do nejbližšího zdravotnického zařízení, protože není volné lůžko. Následně se prodlužuje předávání v nemocnicích a téměř hodinu trvá dekontaminace sanitky. Od začátku letošního roku jsme museli posílit náš systém o další tři posádky, abychom to vůbec zvládli. Obdivuji naše zaměstnance, s jakým nasazením v tak obtížných podmínkách už mnoho měsíců pracují. Moc si přeji, abychom se co nejdříve vrátili do normálního způsobu života. ■

Společnost TN Média nabízí nový mediální projekt, který pomáhá školám i firmám.

- Televizní pořad, který osloví studenty, absolventy různých škol i jejich rodiče.
- Profesionálně natočené videoprohlídky, atraktivní reportáže či rozhovory.
- Vytvoření a publikace článků či inzerce v magazínech a na zpravodajských portálech.
- Spoluprací našich médií pokrýváme podstatnou část východočeského regionu.

Zaujal vás tento projekt?

Kontaktujte nás na **733 353 695** nebo monika@tn-media.cz

když se řekne
profese

Získejte pozornost v regionu!

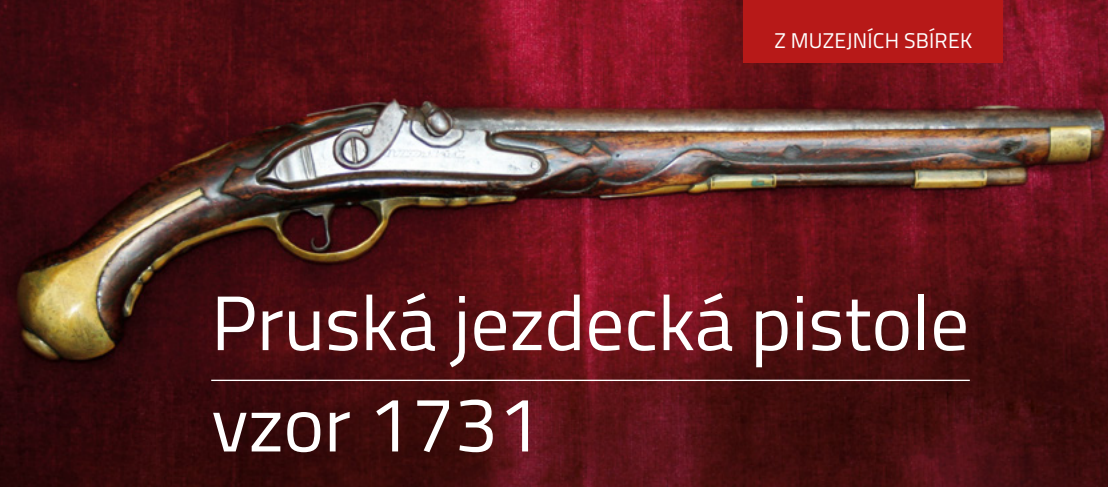

Šestidomí

ONDŘEJ VAŠATA, MUZEUM PODKRKONOŠÍ

Čtvrť Šestidomí dostala svůj název po šesti dělnických domech postavených v letech 1878–1879 pro nedalekou Haaseho přádelnu lnu (pozdější

Texlen 09). Roku 1886 firma přistavěla ještě dalších šest obytných domů, čímž se jejich celkový počet v kolonii zvýšil na dvanáct. Původní název ale již zůstal. V popředí snímku z první poloviny sedmdesátých let 20. století, který pravděpodobně pořídil nedávno zesnulý fotograf Karel Hybner, jsou zachyceny domy čp. 142, 139 a 138. Nedlouho poté byly zbořeny, přičemž poslední dům kolonie byl asanován roku 1976. Na jejich místě záhy vyrostlo panelové sídliště. ■

Pruská jezdecká pistole vzor 1731

VLASTIMIL MÁLEK, MUZEUM PODKRKONOŠÍ

V roce 2020 se stala pro trutnovské muzeum nejvzácnějším přírůstkem do podsídky militarií pruská jezdecká pistole vzor 1731. Její zámková deska nese ryté označení POTZDAM MAGAZ a zkratku S et D, které prozrazují jako výrobce zbrojní manufakturu Splittgerber & Daun v Postupimi. Na

mosazném palcovém štítku je pod pruskou královskou korunou zdobný monogram FR (Friedrich Rex). Tento typ pistole byl pruskou armádou používán mj. v bitvě u Žďáru u Trutnova v roce 1745. Původně se jednalo o křesadlovou pistoli, ale tento exemplář byl dodatečně transformován na perkusní a chybí na něm část kohoutu (palečník). Pistole ráže 17 mm má na délku 54 cm (zkrácena). ■

INZERCE

Dr.Max⁺

**Naše lékárna v Kauflandu
byla uzavřena, přesto jsme
pro vás v Trutnově 3x**

Dolní
předměstí 96
(u Lidlu)

Po–Pá 8.00–16.00
So–Ne zavřeno

Žižkova 515
(Hypermarket
Albert)

Po–Pá 8.00–20.00
So–Ne 8.00–20.00

Horská 64
(u společenského
centra UFFO)

Po–Pá 7.30–18.00
So 8.00–12.00

1+1
DVA PÁRY VARILUX®
ZA CENU JEDNOHO

VARILUX® #1 celosvětově v progresivních
brýlových čočkách*

* Euromonitor, 2016 údaje: Maloobchodní hodnota v kategorii brýlových čoček, značky reprezentující progresivní čočky.

 OČNÍ OPTIKA
MALINSKÝ

**Měření zraku, aplikace
a prodej kontaktních čoček**

TRUTNOV, Bulharská 139 | tel.: 499 812 561 | 777 212 561

www.optika-malinsky.cz